

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговор за малки и големи	6
ЖЪЛТА ПРИКАЗКА	
МАНТИЯТА НА ВЕЩИЦАТА	9
СИНЯ ПРИКАЗКА	
ЕДНО ВЪЛШЕБНО МОМЧЕНЦЕ	39
БЯЛА ПРИКАЗКА	
МАЛКИЯТ ПИНГВИН	44
ЗЕЛЕНА ПРИКАЗКА	
ЗА ДРАКОНИТЕ И ХОРАТА	51
ЧЕРВЕНА ПРИКАЗКА	
МОРЕТО НА ПУСТОДУШИЕТО	68
ЧЕРНА ПРИКАЗКА	
ПРЕЖИВЕЛИЦИТЕ НА ЕДИН ВЪЛКОРАК	86
ВИОЛЕТОВА ПРИКАЗКА	
ЗАВРЪЩАНЕ У ДОМА	102

Предговор за малки и големи

Това е книга с приказки, всяка от които е с различен цвят: жълта, синя, бяла, зелена, червена, черна, виолетова. На број са седем, както дните на седмицата. И са шарени не само цветово, но и емоционално – показват разнообразието на света и живота, така както всеки ден е различен и ни носи нови познания и нови чувства. Героите в тях са хора, животни и фантастични създания.

Вярвам, че една наистина добра детска книга никога не е само „детска“. За да остави следа, за да заговори на сърцето, тя трябва да докосва не само малките читатели, но също така и детското, чистото, светлото, а и любопитството, които остават, макар и понякога добре скрити, в душата на възрастните. Именно това правят незабравимите приказки на Ханс Кристиан Андерсен, на Оскар Уайлд, на Дино Бугзати, на Константин Константинов. Това правят безсмъртните приказни романи *Малкият принц* на Сент-Екзюпери, *Питър Пан* на Джеймс Матю Бари, *Алиса* на Луис Карол, *Властелинът на пръстените* на Дж. Р. Р. Толкин, *Приказка без край* и *Мо-мо* на Михаел Енде, *Мастилено сърце* на Корнелия Функе, *Приказка за Стоедин* на Никола Русев. Понякога весели, понякога тъжни, винаги поетични, те ни отнасят в друг, вълшебен свят, като същевременно ни показват и припомнят начини, с които да продължим да живеем в „реалния“, нашия си свят, с повече сили, радост и ентузиазъм.

Такава е целта и на книгата *Шарени приказки* – отправени не само към децата, но най-вече към детското в душата на всеки човек. Те рисуват различни усещания, не само радост, любов и надежда, но и такива като тъга, разочарование и болка, които неминуемо бележат живота ни рано или късно. Но приказките съдържат също така достатъчно сила и вдъхновение, които да ни помогнат да се изправим, когато сме паднали, да продължим напред.

А има ли днес все още място за приказки в живота ни – там, където властват часовниците и компютрите? Бих отвърнала без колебание: да! Приказките са най-древният вид литература, наред с митовете и легендите, но въпреки това през хилядолетията не са загубили силата на въздействието си. Хората винаги са имали нужда от приказни случки и герои, от светлина и от възшебства, от различни преживявания, за да им напомнят колко разнообразен е животът. Имали са необходимост и от лоши образи, срещата с които да ги прави по-силни и мъдри, и от добри, които да им помагат и да ги закрилят. А днешните деца, днешните хора не са по-различни от поколенията свои предци.

Приказките винаги са съпътствали човечеството и свят като днешния продължава да има нужда от тях, дори може би повече от всякога. Ще бъде безкрайно щастлива и моите *Шарени приказки* да се присъединят към Океана от приказки, създаван от човечеството.

Вяра Тимчева